

SAŽETAK PRESUDE

KHAN PROTIV NJEMAČKE OD 21. RUJNA 2016. GODINE ZAHTJEV BR. 38030/12

Njemačka vlada osigurala je da odluka o deportaciji ne bude provedena

ČINJENICE

Podnositeljica zahtjeva državljanka je Pakistana koja je tijekom 1991. godine sa suprugom stigla u Njemačku. Podnositeljčinom suprugu je u Njemačkoj odobren status izbjeglice. Podnositeljica je kasnije rodila sina, a tijekom 2001. godine odobren joj je privremeni boravak. Tijekom 2004. godine podnositeljica je izgubila posao čistačice zbog problema u ponašanju. Iste godine, razvela se od supruga nakon što već nekoliko godina nisu živjeli zajedno. U svibnju 2004. godine, podnositeljica je počinila ubojstvo, nakon čega je smještena u psihijatrijsku ustanovu. U srpnju 2005. godine, nadležni sud je utvrdio da je podnositeljica počinila ubojstvo u stanju nebrojivosti te je odredio njezino daljnje zadržavanje u psihijatrijskoj ustanovi i postavio joj zakonskog zastupnika. Podnositeljica je u psihijatrijskoj ustanovi boravila do studenog 2011. godine kada je određen njezin uvjetni otpust.

Dana 4. lipnja 2009. godine, nadležna njemačka tijela odredila su podnositeljčinu deportaciju. Sukladno njemačkom zakonodavstvu koje regulira pitanja stranaca te u svjetlu ubojstva koje je počinila, njemačka tijela ocijenila su da podnositeljica predstavlja opasnost za javnu sigurnost. Podnositeljica je protiv odluke o deportaciji podnijela ustavnu tužbu koju je Federalni Ustavni sud odbacio.

PRIGOVORI

Pozivajući se na čl. 8. Konvencije, podnositeljica je prigovarala da će doći do povrede prava na poštovanje privatnog i obiteljskog života, ukoliko bude deportirana u Irak. Istaknula je da se njezino zdravstveno stanje poboljšalo zahvaljujući medicinskom tretmanu kojem je podvrgnuta te da bi uskraćivanje takve medicinske skrbi dovela do pogoršanja njezinog psihičkog zdravlja.

Sud je presudom od dana 23. travnja 2015. godine, utvrdio da neće doći do povrede čl. 8. Konvencije u slučaju podnositeljčine deportacije u Irak. Dana 23. srpnja 2015. godine, podnositeljica je podnijela zahtjev za upućivanje predmeta Velikom vijeću.

OCJENA VELIKOG VIJEĆA

Njemačka Vlada je Velikom vijeću dala dovoljno osiguranje da podnositeljica neće biti deportirana temeljem odluke o deportaciji od dana 4. lipnja 2009. godine u odnosu na koju je podnijela zahtjev Sudu. Povrh toga, dala je osiguranje da će njemačka tijela donijeti novu

odluku o deportaciji koja će se provesti tek nakon detaljnog medicinskog pregleda uzimajući u obzir protok vremena od 2009. godine.

Veliko vijeće nije imalo razloga sumnjati u vjerodostojnost osiguranja koje je dala njemačka Vlada te u njegov obvezujući učinak. Veliko vijeće je utvrdilo da odluka od deportaciji od dana 4. lipnja 2009. godine nije više na snazi te da je podnositeljici osiguran boravak u Njemačkoj do daljnjeg. Isto tako je utvrdilo da će, ukoliko nadležna njemačka tijela donesu novu odluku o deportaciji, podnositeljica protiv takve odluke na raspolaganju imati odgovarajuća pravna sredstva te će, ukoliko bude potrebno, moći podnijeti novi zahtjev Sudu. Veliko vijeće je utvrdilo kako podnositeljici niti trenutno, niti u bliskoj budućnosti ne prijete opasnost od deportacije te je u vidu supsidijarne prirode zaštitnog mehanizma konvencijske zaštite sukladno čl. 37. st. 1 (c) Konvencije odlučio izbrisati predmet s liste.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.